

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Sžo/141/2015
Identifikačné číslo spisu: 1014201342
Dátum vydania rozhodnutia: 14.06.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1014201342.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členov senátu JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Jozefa Milučkého v právnej veci žalobcu: Lesoochranárske zoskupenie VLK, občianske združenie, IČO: 31 303 862, so sídlom Tulčák č. 310, Prešov, právne zastúpený JUDr. Ivetou Rajtákovou, advokátkou so sídlom Štúra č. 20, Košice, proti žalovanému: Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, Námestie Ľ. Štúra 1, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 3070/2014-2.2 zo dňa 05. júna 2014, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/167/2014-96 zo dňa 14. mája 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/167/2014-96 zo dňa 14. mája 2015 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného a rozhodnutia bývalého Obvodného úradu životného prostredia Žilina, odboru ochrany prírody, vybraných zložiek životného prostredia odvolacích konaní kraja a nepriznal mu náhradu trov konania. Žalovaný na základe odvolania žalobcu zmenil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu č. 2013/206-16/Drn zo dňa 14.06.2013 o vydaní súhlasu podľa § 6 ods. 2 a 4 a § 14 ods. 2 písm. a), v spojení s § 13 ods. 2 písm. c) zákona č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny (ďalej len „ZOPK“) na zásah do biotopu európskeho významu 9410 - Smrekové lesy a biotopu národného významu Ls8 - Jedľové a smrekovo-jedľové lesy, na zásah do mokrade a výstavbu lesnej cesty v súvislosti s budovaním lesnej cesty „Podrožianka“ na parcelách KN-E č. 2-333/1, 2-231/1, 2-328/1, 2-329/1, 2-339, 2-324/1, 2-325/1, 2-957/1 v katastrálnom území Demänovská dolina, na území v ochrannom pásme Národného parku Nízke Tatry s tretím stupňom ochrany, za určených podmienok, pre žiadateľa - Korská hlava s.r.o., so sídlom

Boženy Němcovej 8, 811 04 Bratislava. Prvostupňové rozhodnutie bolo zmenené tak, že okresný úrad na základe žiadosti žiadateľa vydáva súhlas podľa § 6 ods. 2 ZOPK na zásah do biotopu európskeho významu Ls 9.1. - Smrekové lesy čučoriedkové a Ls 9.2 - Smrekové lesy vysokobylinné a biotopu národného významu Ls 8 - Jedľové a smrekovo-jedľové lesy, súhlas podľa § 6 ods. 4 ZOPK na zásah do mokrade a súhlas podľa § 14 ods. 2 písm. a) v spojení s § 13 ods. 2 písm. c) ZOPK na výstavbu lesnej cesty v súvislosti s realizáciou stavby „Lesná cesta Podrožianka“ na parcelách KN-E č. 2-333/1, 2-231/1, 2-328/1, 2-329/1, 2-339, 2-324/1, 2-325/1, 2-957/1 v katastrálnom území Demänovská Dolina, na území v ochrannom pásme Národného parku Nízke Tatry s tretím stupňom ochrany, pričom boli pre žiadateľa podrobnejšie určené podmienky vykonávania činnosti.

Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že rozhodnutia prvostupňového ako aj odvolacieho správneho orgánu sú vecne správne. Krajský súd konštatoval, že prvostupňové rozhodnutie podrobne a zrozumiteľne vysvetľuje, aké podklady boli pred vydaním rozhodnutia zadovážené, aké boli vyjadrenia účastníkov konania a ako sa s nimi správny orgán vysporiadal, ako hodnotil skutkový stav a aké ustanovenia právnych predpisov na vec aplikoval. Krajský súd v Bratislave sa v celom rozsahu stotožnil s právnym názorom žalovaného správneho orgánu a konštatoval, že z napadnutých administratívnych rozhodnutí vyplýva, že v konaní o povolení výnimky boli zhodnotené všetky relevantné skutočnosti, podané vyjadrenia a stanoviská, boli zachované všetky práva účastníkov konania. V konaní boli zohľadnené konkrétne špecifiká daného územia, ako aj možné vplyvy výstavby na biotopy.

II.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie, napadnuté rozhodnutie žalovaného zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil na náhradu trov konania. Uviedol, že rozsudok súdu prvého stupňa považuje za nesprávny z dôvodov uvedených v ustanovení § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. - súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a v ustanovení § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. - rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Žalobca namietal, že rozsudok Krajského súdu v Bratislave nie je zrozumiteľný a dostatočne odôvodnený. Žalobca uviedol, že rozhodnutie súdu nemusí dať odpoveď na každý argument účastníka konania, ale má sa vyrovnáť s tými, ktoré, ak by sa ukázala ich dôvodnosť, by mohli privodiť iné, než vydané rozhodnutie vo veci. Poukázal pritom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo 170/2005. Žalobca ďalej namietal, že orgány ochrany prírody nevyhodnotili skutočnosti uvedené v dokumentácii ŠOP SR v spojení s inými podkladmi a nevysvetlili v odôvodnení svojho rozhodnutia z akého dôvodu, pri takom postupe žiadateľa, ktorý v minulosti, ako to skonštatoval Obvodný lesný úrad Liptovský Mikuláš, vytvoril rozsiahle holiny a poškodil funkčné porasty, napriek tomu, že stav lesa mu nezačínal príčiny na také obrovské výruby a odlesnenie, považovali udelenie súhlasu na zásah do biotopov európskeho významu za dôvodný, ktorý vydali, realizujúc zmysel a účel zákona o ochrane prírody a krajiny vyjadrený v jeho ust. § 1 ods. 1; teda namietal nevyhodnotenie podkladov zo strany správnych orgánov. Súd prvého stupňa taktiež neakceptoval námietku žalobcu, že napriek tomu, že je skutočnosťou všeobecne známou, že prevádzka stavebných mechanizmov je sprevádzaná hladinou hluku, ktorá nepochybne spôsobí vyrušovanie chránených druhov v predmetnom území, žiadateľovi bol súhlas na zásah do biotopov európskeho významu udelený napriek tomu, že nežiadal o udelenie výnimky zo zákazov v ust. § 35 ods. 1 písm. a), b) a c) ZOPK. Žalobca poukázal konkrétne na to, že odborová organizácia ochrany prírody sa v súvislosti s inými lesnými cestami a ich výstavbou vyjadrovala, okrem iného tak, že pravdepodobným dôsledkom výstavby lesnej cesty je narušenie a ovplyvnenie biotopov chránených druhov. Žalobca poukázal na to, že na udelenie výnimky zo zákazov podľa ust. § 35 ods. 1 ZOPK je príslušný žalovaný a nie prvostupňový správny orgán.

III.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave

potvrdiť.

K námietke žalobcu, že rozsudok krajského súdu nie je zrozumiteľný a dostatočne odôvodnený žalovaný poukázal na ustálenú judikatúru vo vzťahu k rozsahu a obsahu odôvodnenia rozsudku konajúceho súdu v správnom súdnictve, napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Sžo/95/2007 zo dňa 30.01.2008, v zmysle ktorého vyplýva, že konajúci súd nie je povinný dať odpoveď na všetky, tak zo strany žalobcu, ako aj zo strany žalovaného, vznesené námietky, pokiaľ tieto nemajú podstatný význam pre rozhodnutie súdu vo veci samej a ich prípadné zodpovedanie by rozhodnutie konajúceho súdu nijakým spôsobom neovplyvnilo, nakoľko tento bez dôvodných pochybností dospel na základe iných skutočností či dôkazov (v tomto konaní ide o skutočnosti, dôkazy vyplývajúce z administratívneho spisu predloženého v tomto konaní) k jednoznačnému záveru, ako vo veci rozhodnúť.

K námietke žalobcu týkajúcej sa nevyhodnotenia podkladov zo strany správnych orgánov žalovaný uviedol, že podkladom pre rozhodnutie boli predovšetkým stanovisko Štátnej ochrany prírody SR, Správy Národného parku Nízke Tatry č. NAPANT/1391/2013 zo dňa 13.03.2013 a č. NAPANT/463/2013 zo dňa 16.05.2013. Žalovaný vo svojom rozhodnutí odcitoval z každého podkladu rozhodnutia a vyhodnotil, ktoré skutočnosti považoval za preukázané, čím vyjadril svoju úvahu pri ich hodnotení. Prvostupňové a druhostupňové správne konanie tvoria jeden celok, z čoho vyplýva, že druhostupňový správny orgán, pokiaľ má za preukázané, že neexistujú rozpory v dôkazoch, môže sa stotožniť a poukázať na obsah prvostupňového správneho rozhodnutia. Žalovaný ďalej poukázal na stanovisko ŠOP SR zo dňa 07.05.2014, z ktorého vyplýva, že žiadateľ požiadal o vydanie súhlasu podľa zákona o ochrane prírody a krajiny za účelom spracovania kalamity, zalesnenia holín a následnej starostlivosti o založený les, tiež za účelom eliminácie zvýšeného rizika požiarov a umožnenia plnenia všetkých povinností vyplývajúcich zo zákona č. 326/2005 Z. z. o lesoch v znení neskorších predpisov, pričom práve tieto povinnosti neboli splnené aj z dôvodu nesprístupnenia dotknutého územia. Na základe uvedeného ministerstvo dospelo k záveru, ktorý uviedlo aj v odôvodnení druhostupňového správneho rozhodnutia, a to, že výstavba lesnej cesty Podrožianka umožní šetrnejšie obhospodarovanie lesa na území Národného parku Nízke Tatry, v Chránenom vtáčom území Nízke Tatry a v území európskeho významu Ďumbierske Tatry. ŠOP SR vo svojom stanovisku navrhla podrobnejšie podmienky vykonávania činnosti, ktoré OÚŽP Žilina prevzal do prvostupňového správneho rozhodnutia a ministerstvo do svojho druhostupňového rozhodnutia, ktoré dostatočne zabezpečujú, že za ich dodržania nedôjde k porušeniu zákazov vyplývajúcich z podmienok druhovej ochrany.

Pokiaľ ide o povoľovanie výnimky zo zákazov štátne orgány prírody a krajiny vydávajú súhlasy a povoľujú výnimky na základe žiadosti žiadateľa. Vo vzťahu k zákazom podľa § 35 ods. 1 písm. a) a b) a § 35 ods. 2 písm. b) zákona o ochrane prírody a krajiny ŠOP SR, Správa NP Nízke Tatry konštatovala, že udelenie výnimky z týchto zákazov vzhľadom na charakter územia a činnosti, ako aj na stanovené podmienky vykonávania činnosti, nie je potrebné, a teda nebol dôvod, aby žiadateľ vo svojej žiadosti popri vydaní súhlasov podľa § 6 ods. 2 a 4 a § 14 ods. 2 písm. a) v spojení s § 13 ods. 2 písm. c) ZOPK požadoval aj povolenie výnimky zo zákazov ustanovených v § 35 ZOPK. Z vyššie uvedeného vyplýva, že tak OÚŽP Žilina ako prvostupňový správny orgán, ako aj ministerstvo ako druhostupňový správny orgán pri rozhodovaní vo veci žiadosti žiadateľa vychádzali zo zistení, ktoré boli výsledkom procesného dokazovania pred správnymi orgánmi, pričom zistenie skutkového stavu, z ktorého vychádzali správne rozhodnutia, je v súlade s obsahom spisov.

Žalovaný považoval za nutné uviesť, že správny súd nie je kompetentný spochybňovať údaje odborných organizácií ŠOP SR, ktorá ako špecializovaná odborná organizácia ministerstva disponuje odbornými znalosťami v oblasti ochrany prírody a krajiny vykonávajúca okrem iného aj prieskum a výskum osobitne chránených častí prírody a krajiny vrátane zhromažďovania, uchovávanía a vyhodnocovania údajov o ich stave. V tomto prípade nejde o otázky skutkové ani právne, ale výlučne odborné, ktoré nie je oprávnený posudzovať a vyhodnocovať správny súd.

Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len SSP) upravujúci v zmysle § 1 a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa § 492 ods. 2 SSP odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozhodnutia zverejnené najmenej 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu www.nsud.sk, rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

Z obsahu administratívneho spisu senát odvolacieho súdu zistil, že na základe odvolania žalobcu Ministerstvo životného prostredia SR zmenilo rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu tak, že okresný úrad na základe žiadosti žiadateľa - Konská hlava s.r.o. zo dňa 15.12.2012 vydáva súhlas podľa § 6 ods. 2 ZOPK na zásah do biotopu európskeho významu Ls 9.1. - Smrekové lesy čučoriedkové a Ls 9.2 - Smrekové lesy vysokobylinné a biotopu národného významu Ls 8 - Jedľové a smrekovo-jedľové lesy, súhlas podľa § 6 ods. 4 ZOPK na zásah do mokrade a súhlas podľa § 14 ods. 2 písm. a) v spojení s § 13 ods. 2 písm. c) ZOPK na výstavbu lesnej cesty v súvislosti s realizáciou stavby „Lesná cesta Podrožianka“ na parcelách KN-E č. 2-333/1, 2-231/1, 2-328/1, 2-329/1, 2-339, 2-324/1, 2-325/1, 2-957/1 v katastrálnom území Demänovská Dolina, na území v ochrannom pásme Národného parku Nízke Tatry s tretím stupňom ochrany, pričom boli pre žiadateľa podrobnejšie určené podmienky vykonávania činnosti podľa § 82 ods. 12 zákona č. 543/2002 Z.z. V predmetnej žiadosti išlo o výstavbu protipožiarnej lesnej cesty Podrožianka typu 2L 4,0/30 celkovej dĺžky 4,096 km v k. ú. obce Demänovská Dolina, v okrese Liptovský Mikuláš. Svoju žiadosť odôvodnil tým, že doposiaľ mal súhlas iba na výstavbu prvého úseku PLC Podrožianka, ktorý však iba čiastočne rieši problémy pri spracovaní podkôrnikovej kalamity na predmetnom území a celkove nerieši dopravné sprístupnenie predmetného územia za účelom spracovania kalamity, zalesnenia holín a následnej starostlivosti o založený les, ako aj možnú elimináciu zvýšeného rizika požiarov.

Do správneho konania sa prihlásilo občianske združenie Lesoochranárske zoskupenie VLK listom zo dňa 31.01.2013. V rámci správneho konania boli zaslané odborné stanoviská Štátnej ochrany prírody SR, Správa Národného parku Nízke Tatry č. NAPANT/139/2013 zo dňa 13.03.2013 a č. NAPANT/463/2013 zo dňa 16.05.2013, v ktorých ŠOP SR, Správa NP Nízke Tatry ako odborná organizácia ochrany prírody zhodnotila možné dopady navrhovanej výstavby lesnej cesty z hľadiska záujmov ochrany prírody a krajiny v dotknutých chránených územiach. Taktiež boli v rámci správneho konania zaslané aj vyjadrenia účastníkov konania - Lesoochranárske zoskupenie VLK. Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že s predmetnými odbornými stanoviskami ŠOP SR boli účastníci konania oboznámení.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 543/2002 Z.z., ochranou prírody a krajiny sa podľa tohto zákona rozumie starostlivosť štátu, právnických osôb a fyzických osôb o voľne rastúce rastliny, voľne žijúce živočíchy a ich spoločenstvá, prírodné biotopy, ekosystémy, nerasty, skameneliny, geologické a geomorfologické útvary, ako aj starostlivosť o vzhľad a využívanie krajiny. Ochrana prírody a krajiny sa realizuje najmä obmedzovaním a usmerňovaním zásahov do prírody a krajiny, podporou a spoluprácou s vlastníkmi a užívateľmi pozemkov, ako aj spoluprácou s orgánmi verejnej správy.

Podľa § 6 ods. 2 zákona č. 543/2002 Z.z., ak orgán ochrany prírody a krajiny vo vyjadrení podľa § 9 ods. 1 upozorní, že činnosťou, ku ktorej sa dáva vyjadrenie, môže dôjsť k poškodeniu alebo zničeniu biotopu európskeho významu alebo biotopu národného významu, je na uskutočnenie tejto činnosti potrebný súhlas orgánu ochrany prírody. Súhlas obsahuje aj

- a) identifikáciu biotopu európskeho významu a biotopu národného významu,
- b) popis jeho stavu,

- c) mapové vymedzenie hranice biotopu,
- d) vymedzenie pozemkov, ak svojím umiestnením a využitím súvisia s realizáciou súboru opatrení potrebných na zachovanie alebo obnovu priaznivého stavu biotopu,
- e) určenie relatívnej plochy biotopu európskeho významu k výmere toho istého biotopu v rámci príslušného biogeografického regiónu na území Slovenskej republiky.

Podľa § 6 ods. 4 zákona č. 543/2002 Z.z., na zmenu stavu mokrade, najmä jej úpravu zasypávaním, odvodňovaním, ťažbou tŕstia, rašeliny, bahna a riečneho materiálu, sa vyžaduje súhlas orgánu ochrany prírody okrem vykonávania týchto činností správcom vodného toku v súlade s osobitným predpisom.

Podľa § 13 ods. 2 písm. c/ zákona č. 543/2002 Z.z., na území, na ktorom platí druhý stupeň ochrany, sa vyžaduje súhlas orgánu ochrany prírody na výstavbu lesných ciest a zväžnic.

Podľa § 14 ods. 2 písm. a/ zákona č. 543/2002 Z.z., na území, na ktorom platí tretí stupeň ochrany, sa vyžaduje súhlas orgánu ochrany prírody na vykonávanie činností uvedených v § 13 ods. 2 písm. a/ až e/, i/, j/, l/ a m/ a o/.

Podľa § 35 ods. 1 písm. a/ b/ a c/ zákona č. 543/2002 Z.z., chráneného živočicha je zakázané úmyselne odchytať v jeho prirodzenom areáli, úmyselne zraňovať alebo usmrcovať v jeho prirodzenom areáli, úmyselne rušiť v jeho prirodzenom areáli, najmä v období hniezdenia, rozmnožovania, výchovy mláďat, zimného spánku alebo migrácie.

Podľa § 35 ods. 2 písm. b/ zákona č. 543/2002 Z.z., je zakázané odstraňovať alebo úmyselne poškodzovať alebo ničiť hniezda chráneného živočicha v jeho prirodzenom areáli.

Podľa § 82 ods. 6 zákona č. 543/2002 Z.z., v znení účinnom v čase podania žiadosti žiadateľa združenie podľa odseku 3 môže písomne požiadať orgán ochrany prírody, aby ho písomne upovedomil o začatých správnych konaniach, v ktorých môžu byť dotknuté záujmy ochrany prírody a krajiny chránené týmto zákonom. Žiadosť musí obsahovať najmä názov združenia, jeho sídlo, identifikačné číslo, meno a priezvisko osoby oprávnenej konať v mene združenia a určenie konania, o ktorého začatí chce byť združenie upovedomené; prílohou k žiadosti musia byť stanovky preukazujúce predmet činnosti podľa odseku 3.

Podľa § 82 ods. 12 zákona č. 543/2002 Z.z., v rozhodnutí vydanom podľa tohto zákona, ktorým sa dáva súhlas na výkon činnosti alebo ktorým sa povoľuje výnimka zo zákazu činnosti podľa tohto zákona, môže konajúci orgán určiť podrobnejšie podmienky vykonávania činnosti zabezpečujúce ochranu prírody a krajiny a obmedziť ich časovú platnosť.

Podľa § 3 ods. 5 Správneho poriadku, rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu vecí. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

Podľa § 32 ods. 2 Správneho poriadku, podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

Podľa § 33 ods. 2 Správneho poriadku, správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.

Podľa § 46 Správneho poriadku, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu vecí a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku, v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Predmetom preskúmvacieho konania v danej veci je rozhodnutie a postup žalovaného správneho orgánu, ktorým tento zmenil prvostupňové rozhodnutie Obvodného úradu životného prostredia Žilina z 14.06.2013, tak, že vydal súhlas podľa § 6 ods. 2 ZOPK na zásah do biotopu európskeho významu Ls 9.1. - Smrekové lesy čučoriedkové a Ls 9.2 - Smrekové lesy vysokobylinné a biotopu národného významu Ls 8 - Jedľové a smrekovo-jedľové lesy, súhlas podľa § 6 ods. 4 ZOPK na zásah do mokrade a súhlas podľa § 14 ods. 2 písm. a) v spojení s § 13 ods. 2 písm. c) ZOPK na výstavbu lesnej cesty v súvislosti s realizáciou stavby „Lesná cesta Podrožianka“ na parcelách KN-E č. 2-333/1, 2-231/1, 2-328/1, 2-329/1, 2-339, 2-324/1, 2-325/1, 2-957/1 v katastrálnom území Demänovská Dolina, na území v ochrannom pásme Národného parku Nízke Tatry s tretím stupňom ochrany, pričom boli pre žiadateľa podrobnejšie určené podmienky vykonávania činnosti.

Žalobca v podanom odvolaní namieta nedostatočné odôvodnenie administratívnych rozhodnutí, vydaných v predmetnom správnom konaní. Senát odvolacieho súdu uvádza, že tak prvostupňový, ako aj druhostupňový správny orgán vo svojich rozhodnutiach uviedli, z akých podkladov pri rozhodovaní vychádzali, ktorými boli žiadosť žiadateľa zo dňa 15.12.2012, odborné stanoviská Štátnej ochrany prírody SR, Správa Národného parku Nízke Tatry č. NAPANT/139/2013 zo dňa 13.03.2013 a č. NAPANT/463/2013 zo dňa 16.05.2013, v ktorých ŠOP SR Správa Národného parku Nízke Tatry ako odborná organizácia ochrany prírody zhodnotila možné dopady navrhovanej výstavby lesnej cesty z hľadiska záujmov ochrany prírody a krajiny v dotknutých chránených územiach. Z oboch vyššie citovaných stanovísk vyplýva, že ŠOP SR Správa NP Nízke Tatry nemala námietky k predloženej projektovej dokumentácii a výstavbe navrhovaných úsekov protipožiarnej lesnej cesty „Podrožianka“. V rámci stanoviska NAPANT/463/2013 zo dňa 16.05.2013, ŠOP SR, Správa NP Nízke Tatry vypracovala formuláre pre zisťovacie konanie, v ktorých boli posúdené dopady projektu navrhovanej lesnej cesty na dotknuté územie európskeho významu Ďumbierske Tatry a Chránené vtáčie územie Nízke Tatry. Podľa vyššie citovaných formulárov je síce predpoklad, že počas výstavby a prevádzkovania lesnej cesty dôjde k dočasnému, resp. krátkodobému vyrušovaniu kľúčových druhov živočíchov, ktoré sa pohybujú v blízkosti dotknutého územia, avšak v dôsledku výstavby lesnej cesty sa nepredpokladajú trvalé dopady na tieto územia a nepredpokladá sa ani ovplyvnenie štruktúry a funkcií týchto území.

Jedným zo základných atribútov zákonnosti rozhodnutia je jeho preskúmateľnosť, pretože len ak je rozhodnutie náležité a v súlade s procesnými normami odôvodnené, možno preskúmať a posúdiť, či bolo vydané v súlade so zákonom. Aj v konaní podľa zákona č. 543/2002 Z.z. bolo povinnosťou správnych orgánov dôsledne postupovať podľa všeobecných predpisov o správnom konaní. Podľa § 46 Správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti. Podľa § 47 ods. 1 až 3 správneho poriadku rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia. Účelom odôvodnenia je zhrnúť a zhodnotiť všetky skutočnosti, ktoré sú podkladom pre výrok rozhodnutia. Preto správny orgán v odôvodnení rozhodnutia musí uviesť nielen hodnotenie dôkazov ktoré vykonal,

ale reagovať aj na pripomienky, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, i keď ich pri svojom rozhodovaní nebral do úvahy, lebo odôvodnenie má poskytnúť skutkovú a právnu oporu výroku rozhodnutia. V odôvodnení je nevyhnutné opísať podstatu veci, realizovať rozbor dôkazov a ostatných podkladov pre rozhodnutie, správny orgán musí reagovať na pripomienky a návrhy účastníkov konania, na ich vyjadrenia k podkladom rozhodnutia a musí sa vysporiadať aj s prípadnými rozpormi jednotlivých dôkazov. Následne sa musia uviesť závery o tom, ktoré skutočnosti sa považujú za nepochybné zistené, musí sa posúdiť ich právny význam a vysloviť úsudok o predmete konania a zdôvodniť použitie právnej normy a konkrétneho ustanovenia súvisiaceho s predmetom konania. Žalovaný, ako aj správny orgán prvého stupňa postupovali v zmysle uvedených zásad. Z obsahu prvostupňového rozhodnutia je zrejmý skutkový stav, sú tam uvedené skutočnosti, ktoré boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako bola použitá správna úvaha pri hodnotení predpisov na základe ktorých rozhodoval a ako sa správny orgán vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia. Žalovaný sa následne v dostatočnej miere zaoberal aj námietkami žalobcu, uvedenými v podanom rozklade.

Z administratívnych rozhodnutí správnych orgánov oboch stupňov vyplýva, že v konaní o povolení výnimky boli zhodnotené všetky relevantné skutočnosti, podané vyjadrenia a stanoviská, boli zachované všetky práva účastníkov konania. V konaní boli zohľadnené konkrétne špecifiká daného územia, ako aj možné vplyvy výstavby na biotopy a okolie.

Odvolací súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Bratislave po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku Krajského súdu v Bratislave, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku. S rozsudkom krajského súdu sa odvolací súd stotožňuje v celom rozsahu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z týchto dôvodov stotožniac sa s dôvodmi uvedenými v odôvodnení napadnutého rozsudku rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p. tak, že žalobcovi ich náhradu nepriznal, keďže v konaní nemal úspech a žalovaný nemá na ich náhradu zákonný nárok.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.